

Received: 12 July 2022

Revised: 2 December 2023

Accepted: 18 December 2023

MODEL OF IMPLEMENTATION OF THE TRADEMARK ACT (1991) POLICY OF THE ECONOMIC CRIME SUPPRESSION DIVISION

Wisanutorn NATTHANAPHAMAS¹, Chanuan UAKARN^{1*}, Kajohnsak CHAOKROMTHONG¹
and Nittaya SINTAO¹

¹ Kasem Bundit University, Thailand; cuakarn@gmail.com (C. U.) (Corresponding Author)

Handling Editor:

Professor Dr.Chanathat BOONRATTANAKITTIBHUMI European International University, France
(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainable Development)

Reviewers:

1) Professor Dr.Kittisak JERMSITTIPARSERT	University of City Island, Cyprus
2) Assistant Professor Dr.Chanathip CHINANAWIN	Supreme Court of Thailand, Thailand
3) Assistant Professor Dr.Kriangchai PUNGPAWAT	Ramkhamhaeng University, Thailand

Abstract

The main objective of this research is to study the various factors affecting the success or failure of the implementation of the policy, namely the suppression of violations of the Trademark Act (1991), by collecting data from 162 officials of the Economic Crime Suppression Division. The results of the research found that leadership, related laws, and integration are factors that have a cause-effect relationship with the results of policy implementation, with management and the environment as mediate factors. Therefore, the agency needs to pay attention to these factors as well.

Keywords: Trademark Act (1991), Policy Implementation, Economic Crime Suppression Division

Citation Information: Natthanaphamas, W., Uakarn, C., Chaokromthong, K., & Sintao, N. (2023). Model of Implementation of the Trademark Act (1991) Policy of the Economic Crime Suppression Division. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 12(2), 222-230. <https://doi.org/10.14456/tisr.2023.19>

รูปแบบการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ ของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

วิชณุกรณ์ วัฒนฐานภามาศ¹, ฉนวน เอื้อการณ์^{1*}, ขจรศักดิ์ เจ้ากรมทอง¹ และ นิตยา สินธาว์¹

1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต; cuakarn@gmail.com (ฉนวน) (ผู้ประพันธ์บทความ)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ มหาวิทยาลัยยุโรป อินเทอร์เน็ต ประเทศฝรั่งเศส
(บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่องที่ 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

- 1) ศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ เจริญศิริประเสริฐ มหาวิทยาลัยซีตัสไอส์แลนด์ สาธารณรัฐไชปรัส
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ชนาธิป ชินะนาวิน ศาลฎีกา
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงชัย ปิงประวดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบาย ได้แก่ การปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจจำนวน 162 คน ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล กับผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีการบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยคั่นกลาง ดังนั้นหน่วยงานจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ด้วย

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลการอ้างอิง: วิชณุกรณ์ วัฒนฐานภามาศ, ฉนวน เอื้อการณ์, ขจรศักดิ์ เจ้ากรมทอง และ นิตยา สินธาว์. (2566). รูปแบบการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 12(2), 222-230. <https://doi.org/10.14456/tisr.2023.19>

บทนำ

การก่อตั้งกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ เพื่อรองรับการเติบโตและความรุนแรงของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ โดยฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มีการศึกษาหาแนวทางปรับปรุงกรมตำรวจเพื่อให้ตอบสนองนโยบายดังกล่าว จนกระทั่งในปี 2530 กรมตำรวจได้จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน ขึ้นมาเป็นการชั่วคราวตามแนวความคิดดังกล่าว ในปี 2532 เมื่อ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2534 เห็นชอบให้ปรับปรุงกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร เป็นกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ ขึ้นตรงต่อกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรมตำรวจ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา จนกระทั่งได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 20) พ.ศ.2535 จัดตั้งกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจขึ้น ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ.2535 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม 2535 เป็นต้นไป (Uakarn et al., 2018) หลังจากนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างครั้งใหญ่ เพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพขององค์กรให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2548 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2548 ให้เลิกส่วนราชการเดิมตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2539 แล้วให้จัดตั้งส่วนราชการใหม่นั้นมีผลให้กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ ถูกยกเลิกไปตามนัยดังกล่าว ตั้งวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2548 และให้จัดตั้งกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีขึ้นตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2548 เป็นต้นไป ต่อมาวันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2552 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการปรับโครงสร้างอีกครั้ง งานเทคโนโลยีถูกแยกออกไปเป็นกองบังคับการปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ตั้งอยู่ที่ศูนย์ราชการ ถนนแจ้งวัฒนะ ดังนั้น ลักษณะงานจึงคงเป็นคดีเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว โดยใช้หน่วยใหม่ว่า กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime Suppression Division) ชื่อย่อว่า บก.ปอศ. โดยมีการแบ่งโครงสร้างภายในดังนี้ 1) กองกำกับการ 1 2) กองกำกับการ 2 3) กองกำกับการ 3 4) กองกำกับการ 4 5) กองกำกับการ 5 และ 6) ฝ่ายอำนวยการ (Uakarn et al., 2019)

การปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 เป็นหนึ่งในภารกิจของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีคำถามเกิดขึ้นว่าผลของการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติเป็นอย่างไรบ้าง และมีปัจจัยอะไรที่เข้ามาเกี่ยวข้องและส่งผลให้การดำเนินการดังกล่าวประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ 1) ศึกษาผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการ การบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม กับผลของการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ และ 3) เพื่อเสนอรูปแบบการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ

การทบทวนวรรณกรรม

การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติจากบนลงล่าง (Top-Down of Theories of Implementation) เน้นความสามารถของผู้กำหนดนโยบายที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายให้ชัดเจนและครอบคลุมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทฤษฎีนี้เริ่มจากสมมติฐานที่ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มต้นมาจากการตัดสินใจของรัฐบาลกลาง ทฤษฎีนี้ได้อิทธิพลจากการวิเคราะห์ระบบ และถือว่านโยบายมีผลลัพธ์โดยตรง ไม่สนใจผลกระทบของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีต่อการให้บริการตามนโยบาย การศึกษาตามแนวนี้นี้จะมองว่า นโยบายเป็นปัจจัยนำเข้า (Inputs) และการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็น

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

ผลผลิต (Outputs) ดังนั้นทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับการตัดสินใจกำหนดนโยบาย บางครั้งถูกมองว่าเน้นบทบาทการใช้อำนาจของผู้นำ ผลงานของนักวิชาการที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ได้แก่ งานของ จอร์จ ซี เอ็ดเวิร์ด (Edwards, 1980)

ภาวะผู้นำ

พฤติกรรมภาวะผู้นำที่อธิบายถึงลักษณะภาวะผู้นำที่สร้างขึ้นมาได้ โดยการเลียนแบบพฤติกรรมความเป็นผู้นำจากผู้นำที่ประสบความสำเร็จ และลักษณะเฉพาะตัวของผู้นำตามวิธีการใช้อำนาจหรือการแสดงพฤติกรรมโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ (Robbins, 1993) รูปแบบภาวะผู้นำตามทฤษฎีนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) ผู้นำเน้นความสัมพันธ์ (Employee-Oriented Leadership) คือ ลักษณะผู้นำที่ให้ความสนใจ ดูแล เอาใจใส่เจ้าพนักงาน ภาวะผู้นำในลักษณะนี้จะส่งเสริมและให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของบุคคลระหว่างหัวหน้างานและเจ้าพนักงาน 2) ผู้นำมุ่งเน้นงาน (Task-Oriented Leadership) คือ ลักษณะผู้นำที่ให้ความสนใจในการควบคุมให้เจ้าพนักงานทำตามเป้าหมายให้สำเร็จ โดยไม่ได้คำนึงถึงความต้องการและความรู้สึกของเจ้าพนักงานที่มีเกี่ยวกับงาน (Northouse, 2010) ในยุคนี้ นักวิจัยได้มุ่งความสนใจไปที่พฤติกรรมผู้นำที่ทำให้ผู้ตามเกิดความพึงพอใจและมีผลต่อการทำงานที่ดี

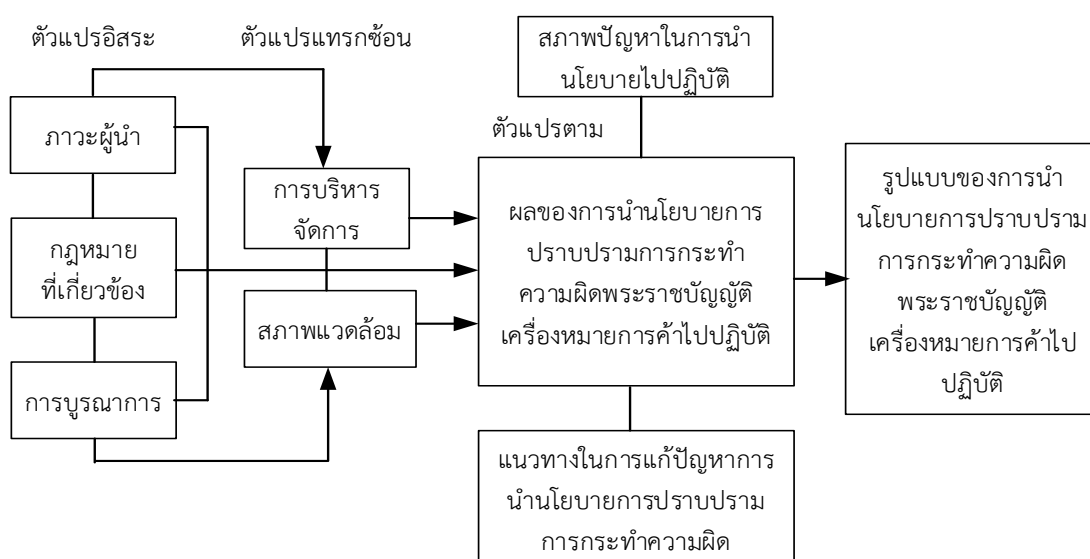
สภาพแวดล้อมในการทำงาน

สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึงสิ่งต่างๆ ภายในองค์กรที่อยู่รอบตัวเจ้าพนักงานที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมและความรู้สึกของบุคคลนั้นๆ โดยที่สภาพแวดล้อมอาจเอื้อต่อการทำงานหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการทำงานได้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) 2) สภาพแวดล้อมทางสังคม (Social Environment) และ 3) สภาพแวดล้อมทางจิตใจ (Psychological Environment) (ศิวพร โปรยานนท์, 2555)

การปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามการกระทำความผิดเครื่องหมายการค้า ประกอบด้วย พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 มาตรา 109 มาตรา 110(2) และมาตรา 116 ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการหรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 108 มาตรา 109 หรือมาตรา 110 เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าว ระงับหรือละเว้นการกระทำความผิดกล่าวนั้นได้ รวมถึง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 มาตรา 272 มาตรา 273 มาตรา 274 และมาตรา 275 และประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญา มาตรา 57 มาตรา 78 มาตรา 89 และมาตรา 92

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ จำนวน 348 คน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กองกำกับการ 1 กองกำกับการ 2 กองกำกับการ 3 กองกำกับการ 4 และกองกำกับการ 5 จำนวน 162 คน โดยใช้สูตรในการคำนวณของ (Green, 1991) ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 36-45 ปี สมรสแล้ว สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นยศระดับชั้นสัญญาบัตร รายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท และมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือของการวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วยประเด็น ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการ การบริหารจัดการ และผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.804 ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือของการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ในประเด็น การนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้ว การถดถอยพหุคูณ และการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลของการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านการลงขาย ด้านการปลอมเครื่องหมายการค้า และด้านการเลียนแบบ ในภาพรวม มีระดับการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 โดยปัจจัยด้านการเลียนแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการ ที่เป็นตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับการบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม ที่เป็นตัวแปรคั่นกลาง จากการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ 1.930 คือ ตัวแปรอิสระประกอบด้วย ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการ มีความสัมพันธ์เชิงอิสระในตัวเอง โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (R) อยู่ในระดับสูง 0.573 และพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 32.8 -31.6 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่าสัมประสิทธิ์ Beta เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการบูรณาการ ($\beta_{\text{การบูรณาการ}} = 0.404$, Sig. = 0.000) ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ($\beta_{\text{กฎหมายที่เกี่ยวข้อง}} = 0.227$, Sig. = 0.01) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับการบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม

ปัจจัยตัวแปรอิสระ	การบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม				
	B	S.E.	Beta (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	34.661	16.222		2.137	0.034
ภาวะผู้นำ	0.183	0.160	0.079	1.139	0.256
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	0.762	0.246	0.227**	3.097	0.002
การบูรณาการ	0.601	0.110	0.404***	5.466	0.000

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

จากตารางที่ 1 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2$$

$$= 34.661 + 0.601 (\text{การบูรณาการ}) + 0.762 (\text{กฎหมายที่เกี่ยวข้อง})$$

ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการ ที่เป็นปัจจัยตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับผลของการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ เป็นตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ($F = 0.914$, $\text{Sig.} = 0.436$) จากการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ในครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 1.567 คือ ตัวแปรอิสระประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (3) การบูรณาการ มีความสัมพันธ์เชิงอิสระในตัวเอง โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (R) อยู่ในระดับต่ำ 0.131 และพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 1.70-0.20 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่าสัมประสิทธิ์ Beta ได้ดังนี้ ด้านการบูรณาการ ($\beta_{\text{การบูรณาการ}} = 0.129$, $\text{Sig.} = 0.051$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการมีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ

ผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ					
ปัจจัยตัวแปรอิสระ	B	S.E.	Beta (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	61.934	9.722		6.371	0.000
ภาวะผู้นำ	0.039	0.096	0.035	0.411	0.681
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	-.0156	0.147	-.0094	-1.058	0.292
การบูรณาการ	0.095	0.066	0.129*	1.439	0.051

จากตารางที่ 2 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1X_1$$

$$= 61.934 + 0.095 (\text{การบูรณาการ})$$

นอกจากนั้น การบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม เป็นตัวแปรคั่นกลาง มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับผลของการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ เป็นตัวแปรตาม จากการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน ในครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 1.583 คือ ตัวแปรคั่นกลางประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการ และ 2) สภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงอิสระในตัวเอง โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (R) อยู่ในระดับต่ำ 0.152 และพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 2.30-1.10 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่าสัมประสิทธิ์ Beta ได้ดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อม ($\beta_{\text{สภาพแวดล้อม}} = 0.138$, $\text{Sig.} = 0.044$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 3

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของการบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับ ผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ

ตัวแปรต้นกลาง	ผลการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ				
	B	S.E.	Beta (β)	t	Sig.
(ค่าคงที่)	49.876	5.169		9.650	0.000
การบริหารจัดการ	0.024	0.064	0.032	0.374	0.709
สภาพแวดล้อม	0.123	0.075	0.138*	1.635	0.044

จากตารางที่ 3 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1 X_1$$

$$= 49.876 + 0.123 (\text{ด้านสภาพแวดล้อม})$$

สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหานั้น คือการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่เหล่านั้นควรศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถดำเนินการปราบปรามได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ต้องยึดหลักกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการและผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า และอัตราโทษตามกฎหมายเมื่อละเมิดเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นด้วย

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กล่าวโดยสรุป ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยืนยันให้เห็นว่า ปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ภาวะผู้นำ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการ การบริหารจัดการ และสภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายการปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ไปปฏิบัติ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับปัจจัยเหล่านี้

- 1) ปัจจัยภาวะผู้นำ ได้แก่ (1) ด้านผู้นำที่มุ่งเน้นงาน ผู้บังคับบัญชาควรมีการวางแผนและดำเนินการตามแผนที่วางไว้ (2) ด้านผู้นำที่มุ่งเน้นความสัมพันธ์ ผู้บังคับบัญชาควรเปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับงาน และผู้บังคับบัญชาควรให้ความสนใจปัญหาการทำงาน (3) ด้านผู้นำที่เน้นการเปลี่ยนแปลง ผู้บังคับบัญชาควรสนับสนุนส่งเสริมสร้างทักษะและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทีม
- 2) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) ด้านประมวลกฎหมายอาญา ควรให้ความรู้แก่ผู้ที่กระทำความผิด เช่น ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 273 ได้กำหนดให้ ผู้ที่ปลอมเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้ว ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนในหรือนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นมีความผิดฐานปลอมเครื่องหมายการค้า ต้องรับโทษทางอาญา โดยระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ ไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (2) ด้านประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญา ควรให้ความรู้แก่ผู้ที่กระทำความผิด เช่น มาตรา 52 การที่จะให้บุคคลใดมาที่พนักงานสอบสวนหรือมาที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือมาศาล เนื่องในการสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง การพิจารณาคดี หรือการอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ จักต้องมีหมายเรียกของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือของศาลแล้วแต่กรณี (3) ด้านพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 ควรให้ความรู้แก่ผู้ที่กระทำความผิด เช่น บุคคลใดนำเข้ามานในราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่ง สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา 108 หรือที่ เลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่น ตามมาตรา 109

ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

3) การบูรณาการ ได้แก่ (1) ด้านการเมือง เช่น นโยบายภาครัฐต่อการปฏิบัติการปราบปรามการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายการค้าชัดเจน รัฐให้การส่งเสริมตำแหน่งการบริหารงานบุคลากรของ บก.ปอศ. (2) ด้านเศรษฐกิจ มาตรการของ บก.ปอศ. ควรเห็นความสำคัญต่อการปราบปรามการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายการค้า เพื่อให้เศรษฐกิจเป็นไปตามระบบการแข่งขันทางการค้า (3) ด้านสังคม ภาคเอกชนควรเข้ามามีส่วนร่วมต่อการปราบปรามการกระทำความผิดต่อเครื่องหมายการค้า และทุกภาคส่วนต้องเข้าใจในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 อย่างทั่วถึง โดยการประเมินของ บก.ปอศ.

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ความเสียหายจากการลงขาย พิสูจน์สิทธิในเครื่องหมายการค้า ชื่อเสียง ความนิยมทางการค้า มีการกระทำที่เป็น การลงขาย มีการจำหน่ายหรือมีการใช้ หรือมีการโฆษณา หรือได้มีการใช้เครื่องหมายการค้า
- 2) กรณีความเสียหายจากการโฆษณา พิสูจน์การแสดงความอันเป็นเท็จหรือพยายามหลอกลวงเกี่ยวกับสินค้าของตน หรือของบุคคลอื่น
- 3) ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจกำหนดค่าสินไหมทดแทนความเสียหายตาม (1) และ (2) ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด
- 4) ในกรณี (1) และ (2) คู่กรณีควรมีสิทธิร้องขอคุ้มครองชั่วคราวระหว่างการพิจารณาคดี
- 5) ควรมีระเบียบ ข้อบังคับ การอบรมหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำให้เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
- 6) หน่วยงานควรมีการประเมินผลภาวะผู้นำ เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจเป็นระยะ เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ นำมาพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 7) หน่วยงานควรอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม ด้านเทคโนโลยี ด้านการสื่อสาร เพื่อให้เป็นระบบการจัดการความรู้ที่ยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) ด้านการลงขาย แจ้งผู้ประกอบการและผู้กระทำผิดให้ทราบถึงอัตราในการที่ผู้กระทำผิด พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534
- 2) ด้านการการปลอมเครื่องหมายการค้า แจ้งให้ผู้ที่จะกระทำหรือได้กระทำความผิดให้ทราบถึงอัตราโทษที่จะได้รับการกระทำผิด พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และแนะนำให้ไปติดต่อกับเจ้าของเครื่องหมายการค้าโดยตรง
- 3) ด้านการเลียนแบบ ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับการให้ความรู้สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 และอัตราโทษเมื่อละเมิดเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

References

- ศิวพร โปราณนท์. (2555). พฤติกรรมของผู้นำและสภาพแวดล้อมการทำงานที่ส่งผลต่อความสร้างสรรค์ในงานของบุคลากร: กรณีศึกษา องค์การธุรกิจไทยที่มีนวัตกรรมยอดเยี่ยมปี 2552. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 52(3), 193-214.
- Edwards, G. (1980). *Implementing Public Policy*. Washington, D.C.: Confessional Quality Press.
- Green, S. (1991). How Many Subjects Does It Take to Do a Regression Analysis. *Multivariate Behavioral Research*, 26(3), 499-510.
- Northouse, P. (2010). *Leadership: Theory and Practice*. 5th ed. California: Sage Publication, Inc.

Robbins, S. (1993). *Organizational Behavior: A Managerial and Organizational Perspective*. 6th ed. New Jersey: Prentice-Hall.

Uakarn, C., Chaokromthong, K., & Sintao, N. (2018). Good Governance Model Implementation of Copyright Infringement in Cinematographic Works According to Copyright Act B.E. 2537 (1994). *International Journal of the Computer, the Internet and Management*, 27(1), 65-73.

Uakarn, C., Chaokromthong, K., & Sintao, N. (2019). Effectiveness of the PMQA Policy Implementation According to Good Governance of Economic Crime Suppression Division. *International Journal of the Computer, the Internet and Management*, 28(1), 77-83.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).